

käed enne maha leikama." Mõlemad surnud tõsteti tükis obbose selga ja tõtati koddoo poole. Wersta kaks maad tulli külla wasta; ühe talo pererahwas äratati unest. Kui tuluke tupp wõeti ja perremees, kele nina Doon olli, õnnetust kuulis, pallus ta surnuid rutust sisse tua, üteldes: tubba ja säng on sojad ja ahju wõib uusinast ueste kütta. Agga tohter sundis surnuid ukse-essilusse maha panna, kaskis ühe laia riide pessi- lüna lumega täita ja paar toobri täit pehmet lund weel lissaks jure tua. Siis leigati rideid surnude seljast maha, pandi neid iho allasti lumie peale künnasse pikali ja kateti üleühtsa lumiega kinni, et suu ja nina- ots üksi wälja jäid. Tohtri õpetust möda nühitati surnu- lehad tük aega lumiega, isseäransis rinad ja süddame kohad. Mõne aja pärast akas Betti ingama, iljemine ka liikmeid sirutama. — Nüüd wõeti laps wane-mehe kaisust, kuitwatati soendub rätikudega ja pandi soja sängi maggama, agga ei wiidud weel soja tupp waid ühe wilu kassilambriisse. Tohter andis lapsele soja jooki, seggas lussika räis met ja adikat koko ja andis sedda lapsele sisse. Tooms maggas elomärki näitmata lumie sees; jubba lootus olli lõpemas, seal akas ta natuke ingama, Tohter lastis temale aadrid ja teggi muido nisaia kui enne Bettiga. Nüüd kui mõlemad elusse tõusnud, õpetas tohter pererahwale, mis nemad aige- dega pidid teegema ja läks siis teiste herradega seltsis õõsest mõisa.

Teisel päwal tulli wara õnikul tohter mõisa herraga